

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010164
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010164.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/9/2022 zo dňa 06. 04. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/9/2022 zo dňa 06. 04. 2023 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX C. D. D., trvale bytom E. D., adresa na doručovanie F. G. E. X, H. I.,

odsudzuje

podľa § 323 ods. 1 písm. e) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/10/2022 zo dňa 13. 05. 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/9/2022 zo dňa 06. 04. 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1. dňa 16. 04. 2021 v poobedňajších hodinách po 14:00 hod. vo vestibule hlavnej budovy Železničnej stanice v Banskej Bystrici na ulici 29. augusta, najprv verbálne zaútočil na J. A., G. XX. XX. XXXX, ktorej vulgárne nadával, pričom po nej následne hodil prázdnu sklenenú fľaštičku od alkoholu s obsahom 0,4 dcl, na to ako vyšla J. A. pred hlavný vchod budovy, šiel von za ňou a opakovane jej vulgárne nadával, chytil ju oboma rukami za ramená a strčil ju zo schodov, v dôsledku čoho spadla na zem, pričom J. A.

spôsobil pomliaždenie členka pravej nohy, ktoré si nevyžiadalo práceneschopnosť a sťaženie obvyklého spôsobu jej života,

2. dňa 16. 04. 2021 v čase približne o 15:15 hod. vo vestibule hlavnej budovy Železničnej stanice v Banskej Bystrici na ulici 29. augusta použil pod vplyvom alkoholu násilie proti K. D., ČOZ: XXXXX, služobne zaradenému ako referent na Oddelení železničnej polície PZ Banská Bystrica a proti A. L., ČOZ: XXXXXX, služobne zaradenému ako referentovi na Oddelení železničnej polície PZ Banská Bystrica, potom, ako bol vyzvaný na predloženie dokladu totožnosti za účelom jej overenia, fyzicky napadol K. D. tak, že ho rukou udieral po jeho rukách v oblasti predlaktia a následne svojim mobilným telefónom, ktorý držal v ruke, ho celou silou udrel zhora po koreni nosa, rovnako tak fyzicky napadol aj A. L., ktorého udieral po rukách, a následne ho silne sotil rukami do oblasti hrudníka tak, že tento, aby nespadol, urobil niekoľko krokov dozadu, čím tým svojím konaním spôsobil K. D. pomliaždenie nosa, ktoré si nevyžiadalo práceneschopnosť.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Banská Bystrica podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/10/2022 zo dňa 13. 05. 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej J. A., G. XX. XX. XXXX C. D. D., trvale bytom D. D. škodu vo výške 339,90 Eur.

Po vyhlásení rozsudku obžalovaný opustil pojednávaciu miestnosť a následne obhajca obžalovaného proti nemu podal odvolanie v prospech obžalovaného voči všetkým jeho výrokom. Po doručení rozsudku, podaním doručeným okresnému súdu dňa 30. 06. 2023 doplnil odôvodnenie odvolania, kde uviedol, že nesúhlasí so žiadnym s výrokov rozsudku, popiera spáchanie skutkov a trvá na svojej nevine. Uviedol, že podaná obžaloba je nedôvodná, nakoľko konanie obžalovaného nenapĺňa ani jednu zo skutkových podstát trestných činov uvedených v Trestnom zákone. Dodal, že obžaloba bola podaná bez odôvodnenia, avšak jednalo sa o väzobnú trestnú vec, čo považuje za závažné procesné pochybenie. Rozobral z čoho pozostáva odôvodnenie obžaloby a uviedol domnienku, že možno aj z dôvodu uvedenej procesnej chyby bol vydaný trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný odpor. Je toho názoru, že obžaloba mala byť odmietnutá a vrátená prokurátorovi.

Následne sa vyjadril k pokračovaciemu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., kde uviedol, že každé fyzické napadnutie nemusí napĺňať skutkovú podstatu trestného činu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. Uviedol, že aj poškodená mala verbálne vulgárne nadávať obžalovanému, pričom k tomuto poukázal na časti svedeckej výpovede M. A. a F. K.. Ďalej poukázal na svedecké výpovede K. D. a A. L.. Okrem uvedeného dal do pozornosti svedeckú výpoveď N. A. a úradný záznam z OPČ zo dňa 16. 04. 2019 nachádzajúci sa na č.l. 219, z ktorého vyplýva existencia kamerového záznamu, avšak do tohto konania sa tento kamerový záznam nedostal a ani neboli vypočuté osoby, ktoré daný úradný záznam vyhotovili. V ďalšom texte sa venoval významu pojmu aktívny odpor.

Následne sa vyjadril k prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pri ktorom subjektívna stránka vyžaduje úmysel v zmysle § 15 Tr. zák., avšak tento je podľa názoru obhajoby nutné vyhodnotiť ako spáchaný z nebanlivosti, z dôvodu, že sa jedná o nevydarený služobný zákrok železničnej polície, kde v závere stáli proti obžalovanému štyria príslušníci Policajného zboru a kde sa vôbec nepreukázalo, že by obžalovaný chcel úmyselne svojím konaním pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa.

V závere uviedol, že sa vôbec nestotožňuje a nesúhlasí ani s uložením súhrnného trestu, nakoľko trest uložený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 5T/10/2022 zo dňa 13. 05. 2022 si obžalovaný už v celom rozsahu odpykal. Taktiež nesúhlasí s tým, aby mu bol na základe už odpykaného trestu uložený súhrnný trest, ktorý nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom, ktorý už v celom rozsahu vykonal. Podľa jeho názoru mu bol nesprávne uložený trest odňatia slobody bez možnosti podmieneného odloženia.

Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci rozhodol sám rozsudkom, ktorý oslobodí obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu, nakoľko skutky nie sú trestnými činmi.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanom odvolaní, poukázal na námietky uvedené v písomnom vyhotovení, ktorého sa pridržiavajú a predkladá do súdneho spisu osobné hodnotenie zamestnávateľa MIMAS BB, s.r.o. na obžalovaného ako zamestnanca. Navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Naproti tomu krajská prokurátorka uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny a navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol.

Predseda senátu krátkou cestou oboznámil krajskú prokurátorku s predloženým hodnotením obžalovaného.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí s tým, čo povedal jeho obhajca, policajtom bolo jednoduchšie vziať jedného, ako viacerých cigáňov, ktorí robili problém. V prípade, ak by mu bol uložený nepodmienečný trest, chcel by, aby bol odložený na nejakú dobu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu (a vo vzťahu k otázke náhrady škody). V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku na strane 10 až 14, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

Krajský súd však preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste dospel k inému záveru, ako okresný súd. Krajský súd na rozdiel od okresného súdu je toho názoru, že v danom prípade je namieste obžalovanému uložiť miernejší trest, nakoľko trest uložený okresným súdom by u obžalovaného síce mohol naplniť svoj účel, ale nenaplňal by zásady ukladania trestov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák., pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, je neprimerane prísny. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a zvláštnostiam daného prípadu. V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, okrem ďalších skutočností, aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, či pohnútku. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody za aplikácie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov. Pri ukladaní trestu odvolací súd prihliadol na špecifiká tohto konkrétneho prípadu. Oboznámil sa s pracovným posudkom na obžalovaného, ktorý je vyslovene pozitívny, a v zmysle ktorého bolo obžalovanému aj poskytnuté služobné auto, ktoré môže používať aj na súkromné účely ako odmenu za jeho prístup k pracovným povinnostiam. Krajský súd je preto toho názoru, že resocializácia obžalovaného bude aj z uvedeného dôvodu skôr naplnená trestom kratšieho trvania, kedy je pravdepodobnejšie, že zamestnávateľ na obžalovaného, ako zamestnanca dokáže počkať. Taktiež krajský súd poukazuje na následky spáchaného skutku, ako aj výšku spôsobenej škody.

Krajský súd preto dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je pre ochranu spoločnosti, nápravu obžalovaného, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, pričom dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu, resp. má potenciál zabezpečiť jeho prevýchovu efektívnejšie, ako trest dlhšieho trvania a zároveň takýto trest postihne len obžalovaného.

Ohľadom ostatných okolností ukladania trestu (napr. súhrnný trest, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Nad rámec argumentácie krajský súd uvádza, že v danom prípade je namieste ukladať súhrnný trest, ktorý nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. Z uvedeného zákonného dôvodu nie je v danom prípade možné uložiť alternatívny trest, či ukladaný trest odňatia slobody podmienčne odložiť.

Čo sa týka ostatných námietok obžalovaného uvedených v odvolaní, krajský súd tieto považuje za nedôvodné, resp. zodpovedané už v napadnutom rozsudku. Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosťou odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I.ÚS 56/01).

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov na základe podaného odvolania obžalovaného, považujúc ho za dôvodné, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.